

е заемъ дължносттата *слуга* при русенското читалище „Зора“.

„Нѣколко подробности“ пѣматъ нищо общо съ главния прѣдмѣтъ на *Записките*: тѣ сж **битописание** за котленскитѣ овчари и за русенскитѣ абаджии; но въ сжщото врѣме тѣ даватъ да се разбере, че автора е издѣзълъ изъ *овчарска срѣда*, и че той има „Божко подадене“ живо да описва бита народенъ — че му е дадено отъ Бога искусството: **народенъ битописатель**.

IV.

ГЛАВА II

„Българскитѣ революционенъ комитетъ“ (стр. 85—101).

Шеговития **битописатель** на котленскитѣ овчари и русенскитѣ абаджии (стр. 25—80) на стр. 85 се *прѣобразува* на сърдитъ пѣккому си историкъ — *шегобиеца* става *историкъ!* . . . . . Но колкото Зах. Стояновъ е силенъ на стр. 25—80 въ качеството си на **битописатель** толкова е той слабъ въ качеството си на историкъ. . . . . Искаль е да раскаже на българското потомство за дѣлата на „българскитѣ революционенъ комитетъ“ и отъ незнание прѣдмѣта на разказа си расхучаль се е по адреса на турскитѣ шпиони и бурешкитѣ нотабили — българи.

И какво ни разказва автора за „българскитѣ революционенъ комитетъ“?

Разказва ни — не, напѣва се да ни докаже — че Б. Р. Комитетъ било *праздна дума*, пустната отъ нѣкои си заинтересувани личности, и че подиръ тая *праздна дума* турското правителство проводило цѣлъ легионъ шпиони, за да узнаятъ вдѣхновителитѣ на „въображаема комитетъ“.

Б. Р. Комитетъ не е *измислица*, както казва Зах. Стояновъ, а е *дѣло* — фактъ исторически. Комитета датира отъ 1866 год. и свършва дѣятелността си прѣзъ 1877 год. съ сформиранието на „българското опълчение“.

Ето какво ни разказва Кириякъ Цанковъ за първоначалната организация на Т. Б. Ц. Комитетъ: